

**Česká školní inspekce
Olomoucký inspektorát
Wellnerova 25, 779 00 Olomouc**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIM-655/26-M
Sp. zn. ČŠIM-S-103/26-M

Název	Střední škola elektrotechnická, Lipník nad Bečvou, Tyršova 781
Sídlo	Tyršova 781/11, 751 31 Lipník nad Bečvou
E-mail	sse@sse-lipniknb.cz
IČO	00 845 370
Identifikátor	600 171 337
Právní forma	příspěvková organizace
Zastupující	Mgr. Michael Tesař
Zřizovatel	Olomoucký kraj
Místo inspekční činnosti	B. Němcové 1446, 751 31 Lipník nad Bečvou Bratrská 1114/13, 751 31 Lipník nad Bečvou Na Horecku 556/1, 751 31 Lipník nad Bečvou Osmek 2934/45a, 750 02 Přerov Tyršova 781/11, 751 31 Lipník nad Bečvou
Inspekční činnost na místě	16. – 19. 3. 2026

Inspekční činnost byla zahájena doručením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Inspekční činnost podle § 174 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání, a to podle školních vzdělávacích programů.

Zjišťování a hodnocení naplnění příslušných školních vzdělávacích programů.

Charakteristika

Střední škola elektrotechnická, Lipník nad Bečvou, Tyršova 781 (dále škola, subjekt) vykonává činnost střední školy, školní jídelny a domova mládeže. Poskytuje střední stupeň vzdělání s maturitní zkouškou ve čtyřletých oborech vzdělání 18-20-M/01 Informační technologie, 26-41-M/01 Elektrotechnika a 26-41-L/01 Mechanik elektronik a dále střední stupeň vzdělání s výučním listem ve tříletém oboru vzdělání 26-51-H/01 Elektrikář. Všechny obory vzdělání jsou realizovány v denní formě vzdělávání. Subjekt vykonává svoji činnost v několika samostatných objektech v Lipníku nad Bečvou a na odloučeném pracovišti v Přerově.

V termínu inspekční činnosti bylo ve škole vzděláváno celkem 339 žáků, z toho bylo 44 žáků se speciálními vzdělávacími potřebami s druhým a třetím stupněm podpurných opatření. Škola registrovala také žáky s odlišným mateřským jazykem a identifikovala žáky nadané, mimořádně nadané žáky aktuálně nevykazuje. Subjekt dále nabízí služby domova mládeže a zajišťuje stravování žáků ve vlastní školní jídelně.

Informace o své činnosti škola pravidelně zveřejňuje prostřednictvím výročních zpráv o činnosti školy, na webových stránkách školy (www.sse-lipniknb.cz) a na sociálních sítích.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Koncepční záměry rozvoje školy vycházejí z jejího odborného zaměření a reagují na aktuální potřeby školy i podmínky, ve kterých působí. Strategické dokumenty jsou zpracovávány ve formě tříletých plánů, aktuálně pro období let 2025 až 2027, přičemž předchozí plán byl vedením školy podrobně vyhodnocen a jeho závěry byly zohledněny při stanovení dalších priorit. Ty směřují zejména ke zkvalitňování průběhu a výsledků vzdělávání, rozvoji spolupráce s odbornou praxí a k zajištění odpovídajících podmínek pro vzdělávání, včetně podpory kvality přijímaných uchazečů, která je jedním z důležitých vstupních faktorů ovlivňujících celkovou úroveň dosahovaných výsledků vzdělávání žáků. V současné době škola deklaruje především zajištění vzdělávací nabídky pro co nejširší okruh uchazečů v regionu, a to jak při přijímání žáků do prvních ročníků čtyřletých oborů s maturitou, tak při přijímání absolventů tříletého učebního oboru do třetího ročníku těchto oborů, což klade zvýšené nároky na jejich připravenost pro studium v maturitním oboru a může ovlivňovat úspěšnost žáků při ukončování vzdělávání.

Organizační struktura školy odpovídá jejímu charakteru a velikosti. Řízení subjektu je zajištěno ředitelem školy a jeho dvěma zástupci, dále vedoucími pracovníky odborného výcviku a domova mládeže a dalšími pedagogickými pracovníky, zejména vedoucími předmětových komisí. Vymezení kompetencí jednotlivých pracovníků je funkčně nastaveno. K vyhodnocování činnosti školy a přijímání opatření k jejímu zlepšování dochází především na úrovni tohoto širšího vedení, které se zabývá výsledky vzdělávání i dalšími oblastmi fungování školy, mimo jiné na základě analýz komplexních dotazníkových šetření realizovaných v posledních třech letech mezi pedagogy, žáky a jejich zákonnými zástupci. Přijatá opatření se však ne vždy daří důsledně implementovat až na úroveň všech předmětových komisí a jednotlivých vyučujících, což snižuje jejich dopad na kvalitu vzdělávacího procesu a výsledky žáků.

Ve své činnosti vedení školy zohledňuje individuálními podněty žáků a jejich zákonných zástupců, zabývá se závěry jednání zřizovatele a aktivně se zapojující školské rady a reflektuje potřeby města. V rámci interních zpětnovazebních mechanismů realizují ředitel školy i členové širšího vedení poměrně rozsáhlou hospitační činnost, jejíž závěry jsou

analyzovány a zpravidla vedou k formulaci doporučení pro zkvalitnění výuky. Následná kontrola jejich realizace a vyhodnocování jejich účinnosti však není vždy důsledná, což snižuje jejich přínos pro zlepšování kvality vzdělávacího procesu a výsledků žáků. Slabší stránkou hospitační činnosti je nedostatečné zaměření na sledování poskytování podpurných opatření žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Ve škole jsou realizovány také vzájemné hospitace mezi učiteli, ty však probíhají převážně v rámci jednotlivých předmětových komisí. Méně jsou rozvíjeny hospitace napříč obory a mezi učiteli teoretického a odborného vzdělávání včetně odborného výcviku, což omezuje sdílení pedagogických postupů a podporu provázanosti teoretické a praktické složky vzdělávání.

Pedagogičtí pracovníci mají možnost vyjadřovat se k chodu školy na pravidelných pedagogických a provozních poradách. Žáci pak prostřednictvím žákovského parlamentu, jehož činnost je funkční, avšak z výsledků dotazníkového šetření mezi žáky v průběhu inspekční činnosti vyplývá, že zapojení žáků probíhá převážně na úrovni iniciativy zástupců tříd a méně se promítá do širšího zapojení celých třídních kolektivů. Škola nevytváří vlastní platformu pro systematické zapojení zákonných zástupců do života školy nad rámec jejich zastoupení ve školské radě. Přenos informací mezi účastníky vzdělávání je zajištěn; interní komunikace je podpořena využíváním sdíleného úložiště dokumentů a směrem k zákonným zástupcům je realizována prostřednictvím elektronického školního informačního systému.

Významnou pozitivní stránkou školy je její rozsáhlá spolupráce s partnerskými organizacemi, zejména v oblasti odborného vzdělávání. Tato spolupráce přispívá nejen k zajištění praktické výuky žáků, ale i k obohacení výuky o aktuální poznatky z praxe a podporuje udržování moderních trendů ve vzdělávání. Škola je zapojena do profesních a oborových sdružení a aktivně se podílí na vzdělávacích a prezentačních aktivitách v regionu, čímž posiluje svou vazbu na regionální prostředí a potřeby trhu práce. K rozvoji odborných kompetencí žáků přispívá také jejich zapojení do tuzemských i mezinárodních soutěží a odborných projektů, ve kterých žáci dosahují velmi dobrých výsledků. V průběhu školního roku jsou současně realizovány také vzdělávací, kulturní, sportovní, společenské či dobrovolnické aktivity, které přispívají k rozvoji sociálních a občanských kompetencí žáků a posilují vztah školy s regionem.

Složení pedagogického sboru umožňuje plnit záměry a cíle realizovaných školních vzdělávacích programů. Pedagogický sbor je stabilizovaný, s vyšším zastoupením zkušených pedagogů, kteří zajišťují výuku především v klíčových všeobecně vzdělávacích a odborných předmětech. Jejich dlouhodobá pedagogická praxe a odborná erudice představují pro školu významný přínos, v některých případech se však projevuje menší míra přizpůsobení výuky aktuálním vzdělávacím potřebám žáků a moderním pedagogickým přístupům, což může ovlivňovat efektivitu vzdělávacího procesu. Vedení školy však aktivně usiluje o postupné posilování pedagogického sboru o nové vyučující. Do výuky jsou zapojováni začínající pedagogové, kterým je věnována systematická podpora prostřednictvím uvádějících učitelů, vzájemných hospitací a náslechů. Vedení školy podporuje také profesní rozvoj zaměstnanců, vytváří rovnocenné podmínky pro další vzdělávání pedagogických pracovníků s ohledem na zvolenou strategii školy, potřeby a zájmy jednotlivých učitelů, finanční možnosti školy a nabídku vzdělávacích institucí.

Pro zajištění vzdělávání má škola vytvořeny odpovídající materiální a prostorové podmínky. Subjekt je tvořen několika samostatnými, převážně staršími objekty, což klade zvýšené nároky na jejich údržbu a postupnou modernizaci. Vedení školy ve spolupráci se zřizovatelem tuto oblast dlouhodobě sleduje a realizuje postupné kroky ke zlepšování materiálních podmínek. Škola současně věnuje systematickou pozornost rozvoji materiálního vybavení pro odborné vzdělávání. Disponuje specializovanými odbornými

učebnami i samostatnými pracovišti, která umožňují realizaci především prakticky orientované výuky. K jejich modernizaci přispívá nejen ve spolupráci se zřizovatelem, ale také aktivním zapojením do projektové činnosti. Materiální zázemí tak vytváří vhodné podmínky pro naplňování vzdělávacích cílů školy.

Škola zajišťuje stravování žáků v předepsaném rozsahu. Problematika školního stravování je vedením školy pravidelně sledována také v souvislosti s podporou zdravého životního stylu žáků. Prostředí školní jídelny poskytuje vhodné podmínky pro stravování a skladba jídelních lístků přispívá k vytváření správných stravovacích návyků.

Hodnocení průběhu vzdělávání

V hodnocených vyučovacích hodinách byly zpravidla stanoveny konkrétní vzdělávací cíle vycházející z probíraného učiva, které navazovaly na dosavadní vědomosti a dovednosti žáků a odpovídaly příslušným školním vzdělávacím programům. Ve třídách převažovala klidná pracovní atmosféra založená na respektování nastavených pravidel. Pedagogický přístup vyučujících byl převážně korektní a vstřícný. Po odborné stránce byly vyučovací hodiny dobře připravené napříč všemi sledovanými vyučovacími předměty. Především ve výuce odborných předmětů byla patrná vysoká míra odborné erudice vyučujících, která vycházela z jejich zkušeností z oborové praxe, méně však byla doplněna uplatňováním efektivních pedagogických a didaktických postupů podporujících aktivní učení žáků. Vyučující motivačně využívali mezipředmětové vztahy, celkově však byla patrná nižší míra systematické provázanosti mezi všeobecně vzdělávacími a odbornými předměty, či odbornými předměty vzájemně, a to včetně odborného výcviku, což vede k částečné rozřístěnosti předávaných poznatků, jejich omezené návaznosti a nevytváří dostatečný prostor pro rozvoj schopností žáků komplexně řešit úlohy a problémy.

Ve sledované výuce převažovala frontální forma práce, zpravidla doplněná řízeným rozhovorem a samostatnou prací žáků. Tento způsob organizace vzdělávání vedl převážně k pasivnímu přijímání informací, kdy žáci setrvali v receptivní roli a plnili zadávané úkoly bez výraznější iniciativy. Přestože měli prostor pro vyjádření vlastního názoru, využívali jej pouze omezeně. Výuka byla zpravidla založena na předávání hotových poznatků, což se projevovalo nižší schopností žáků samostatně pracovat s různými zdroji informací, kriticky je vyhodnocovat a aplikovat v širších souvislostech. Vyučující sice často zdůrazňovali využitelnost učiva v odborném i běžném životě, tento přístup však vedl jen v omezené míře k posilování vnitřní motivace žáků k učení. V teoretickém vyučování odborných předmětů měla frontální výuka často podobu souvislého výkladu vyučujícího, který byl pouze v omezené míře doplňován činnostmi rozvíjejícími aktivní učení žáků. Naopak v některých vyučovacích hodinách odborných předmětů více praktického zaměření, zejména v prostředí odborných učeben nebo při využití názorných pomůcek či demonstrací, byly vytvářeny vhodné podmínky pro rozvoj praktických dovedností a aplikaci získaných poznatků. Celkově nevyužit však často zůstával potenciál práce v učebních skupinách s malým počtem žáků.

Nedostatečné se jevílo zastoupení kooperativních forem práce, jako je práce ve dvojicích nebo skupinách; pokud byly zařazeny, nebyly vždy efektivně organizovány, chybělo jasné rozdělení rolí a odpovědnosti žáků za společný výsledek. V tomto ohledu však byly ojediněle zaznamenány i zdařilé vyučovací hodiny, například ve výuce českého jazyka, ve kterých byla skupinová práce využita efektivně a přispívala k rozvoji komunikačních a sociálních kompetencí žáků. Celkově však aktivity podporující objevování, experimentování či tvořivost žáků zůstávaly ve výuce zastoupeny pouze v omezené míře. Přestože je škola

dostatečně vybavena digitální a multimediální technikou, především ve výuce předmětů teoretické povahy byla tato technika využívána převážně vyučujícími, méně již žáky, a měla spíše prezentační charakter sloužící k výkladu a zápisu učiva, zadání úloh či promítání krátkých ukázek. Potenciál interaktivního využití digitálních prostředků a jejich didaktického zapojení např. formou moderních výukových nebo testovacích aplikací zůstával z velké části nevyužit.

Zpětná vazba poskytovaná žákům vycházela především z průběžného hodnocení jejich výkonů a výsledků plněných úkolů, byla však zaměřena spíše na konstatování správnosti či nesprávnosti řešení než na podporu dalšího učení, přičemž motivační složka hodnocení byla uplatňována pouze v omezené míře. Také pochvaly byly využívány spíše jako potvrzení splnění úkolu než jako nástroj k posilování učební motivace žáků. Prvky formativního hodnocení směřující k rozvoji učebních strategií žáků byly ve výuce zastoupeny jen okrajově. Závěry vyučovacích hodin byly většinou vedeny vyučujícími formou shrnutí učiva, méně již směřovaly k aktivní reflexi průběhu učení ze strany žáků. V některých případech závěr hodiny zcela chyběl, a to buď z důvodu špatného časového rozvržení závěru hodiny, nebo proto, že mu vyučující nepřikládali dostatečný význam. Pokusy o zapojení žáků do hodnocení byly často formální a nevedly k hlubšímu uvědomění si vlastního pokroku. Sebehodnocení žáků bylo využíváno minimálně a postrádalo konkrétnost i návaznost na další učení, funkční vzájemné vrstevnické hodnocení zaznamenáno nebylo. Nedostatečné uplatňování formativních prvků hodnocení a absence systematického rozvoje schopnosti žáků hodnotit vlastní i cizí práci tak omezují jejich schopnost přebírat odpovědnost za vlastní učení, kriticky posuzovat dosažené výsledky a samostatně řídit svůj další vzdělávací rozvoj, což se následně může negativně odrážet v jejich úspěšnosti při ukončování vzdělávání.

Diferenciace výuky s ohledem na individuální potřeby žáků se speciálními vzdělávacími potřebami či odlišným mateřským jazykem byla ve sledovaných vyučovacích hodinách uplatňována pouze v omezené míře. Vyučující zpravidla zadávali všem žákům stejné úlohy bez výraznějšího přizpůsobení jejich obsahu, náročnosti či časových možností, a to jak směrem k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, tak k žákům nadaným. Podpora žáků byla realizována spíše na základě intuitivního přístupu jednotlivých vyučujících a jejich zkušeností, přičemž nebyla vždy systematicky provázána s konkrétními doporučeními ke vzdělávání těchto žáků. V některých případech bylo přizpůsobení výuky dokonce ponecháno na vlastní iniciativě samotných žáků. Pozitivním zjištěním bylo zaznamenání občasného využití vzájemné podpory mezi spolužáky, která může představovat vhodný nástroj pro rozvoj spolupráce i prohlubování znalostí a dovedností šikovnějších žáků.

Inspekční činnost se cíleně více zaměřila na průběh vzdělávání v předmětech společné části maturitní zkoušky. Ve sledované výuce, především ve čtvrtých ročnících, převažovalo s ohledem na období konání inspekční činnosti především opakování a procvičování maturitních témat a kompetenčních dovedností. Výuka anglického jazyka účinně podporovala rozvoj jazykové komunikace žáků, což se odráží i v relativně příznivějších výsledcích žáků v této oblasti při maturitní zkoušce. Vyučující systematicky rozvíjeli receptivní i produktivní řečové dovednosti žáků, kladli důraz na porozumění mluvenému i psanému projevu a upevňování slovní zásoby. Gramatické jevy byly vysvětlovány srozumitelně a v návaznosti na jejich praktické využití. Výuka probíhala převážně v anglickém jazyce a směřovala k rozvoji komunikativní kompetence žáků. Odborná připravenost a pedagogická zkušenost vyučujících se pozitivně odrážela v plynulé organizaci výuky i v pracovní aktivitě žáků. Ti se zapojovali do plnění zadávaných úkolů, dokázali adekvátně reagovat v běžných i profesně orientovaných komunikačních situacích

a prokazovali porozumění odborně zaměřeným textům. Získané poznatky byli schopni aplikovat v konkrétních jazykových situacích.

Ve sledovaných vyučovacích hodinách českého jazyka a literatury byly zjištěny rozdíly v kvalitě jejich plánování, organizace a realizace. V části hodnocených vyučovacích hodin byla výuka koncipována promyšleně, s jasně stanovenými cíli a v souladu s potřebami žáků. Cíleně byly rozvíjeny rétorické a prezentační dovednosti žáků. Pedagogové účelně navazovali na dosavadní jazykové znalosti a zkušenosti žáků a využívali různorodé didaktické prostředky, včetně vizuálních a praktických aktivit (např. fotografie, myšlenkové mapy, pracovní listy). Žákům s odlišným mateřským jazykem byla poskytována cílená podpora, a to včetně zapojení bilingvní podpory pedagoga a využívání prvků vrstevnického učení, což přispívalo k jejich efektivnějšímu zapojení do výuky a rozvoji jazykových kompetencí. Současně však efektivita výuky v části hospitovaných hodin českého jazyka a literatury byla snižována nedostatečnou mírou diferenciací a individualizací zadávaných úkolů s ohledem na rozdílnou úroveň znalostí a dovedností žáků i jejich individuální pracovní tempo. Výuka v těchto vyučovacích hodinách byla zaměřena na typové úlohy ústní maturitní zkoušky. Organizace výuky umožňující zařazovat činnosti odpovídající formátu didaktických testů byla patrna sporadicky. V části vyučovacích hodin byla zaznamenána nízká úroveň motivace žáků, kteří k výuce přistupovali pasivně a zapojovali se jen omezeně.

V hodnocených vyučovacích hodinách matematiky byly metody a formy práce přizpůsobovány aktuální úrovni znalostí žáků, uplatňované postupy však směřovaly pouze k upevnování základních dovedností a v menší míře podporovaly rozvoj matematické představivosti, logického myšlení a schopnosti volit různé strategie řešení. Žáci většinou řešili stejné typy úloh zaměřené na upevnování základních postupů, přičemž se ve výuce objevovalo pouze omezené množství komplexnějších a problémově orientovaných úloh, které by podporovaly hlubší porozumění učivu a jeho aplikaci v praktických situacích. Výuka byla organizována převážně frontálně, doplněna prací žáků u tabule a řízeným rozhovorem, do kterého se však zapojovala jen část žáků. Při řešení úloh měli žáci omezený prostor pro samostatné vysvětlování a obhajobu zvolených postupů, neboť vyučující často do jejich řešení předčasně vstupovali, průběžně je korigovali a doplňovali, čímž byl omezen prostor pro samostatné uvažování žáků a hledání vlastních řešení včetně práce s chybou. Převládající způsob práce tak vedl k osvojování postupů spíše na úrovni reprodukce, bez dostatečného porozumění jejich principům. U části žáků se projevovala nejistota v základních matematických dovednostech, zejména při samostatné práci. Zpětná vazba ze strany vyučujících byla zaměřena především na správnost výsledků, méně již na samotný postup řešení. Práce s chybou nebyla využívána systematicky, což omezovalo možnosti žáků porozumět příčinám nesprávných řešení a poučit se z nich.

V hodnoceném praktickém vyučování vzdělávací obsah navazoval na teoretickou výuku a směřoval k upevnování získaných vědomostí a rozvoji praktických dovedností, pracovních návyků a postojů souvisejících s budoucím profesním uplatněním žáků. Propojení teorie s praxí bylo podporováno úvodním rozбором pracovních činností, při němž vyučující ověřovali připravenost žáků a poskytovali jim potřebné informace k realizaci zadaných úkolů. Výuka byla realizována s využitím odpovídajícího materiálně-technického zázemí a pracovních postupů typických pro jednotlivé obory vzdělání. Vyučující kladli důraz na dodržování technologických postupů, kvalitu a efektivitu práce i na respektování zásad bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Metoda názorné ukázky byla účelně kombinována se samostatnou prací žáků, přičemž zejména žáci vyšších ročníků pracovali již převážně samostatně. Veškeré aktivity probíhaly v přiměřeném tempu, vhodným způsobem byly zohledňovány individuální potřeby žáků. V průběhu výuky byli žáci vedeni k odborné komunikaci, logickému uvažování a spolupráci. Vyučující průběžně poskytovali zpětnou

vazbu, pracovali s chybou a vedli žáky k jejímu pochopení i k hledání vhodných řešení. Do výuky byly vhodně začleňovány také zkušenosti vyučujících z profesní praxe. Závěry vyučovacích jednotek zpravidla zahrnovaly shrnutí a zhodnocení provedených činností. Praktické vyučování tak přispívalo k rozvoji odborných i klíčových kompetencí žáků, zejména kompetencí komunikativních, sociálních a kompetencí k řešení problémů.

Škola zajišťuje ubytování žáků ve vlastním domově mládeže, který část své kapacity poskytuje také dalším školským subjektům. Výchovně vzdělávací činnost domova mládeže vhodně navazuje na vzdělávání ve střední škole a vytváří podmínky pro smysluplné využití volného času žáků. Ubytovaným žákům je poskytováno standardní zázemí a nabídka zájmových aktivit zaměřených na odpočinkové, sportovní, kulturní i další rozvojové činnosti, realizované jak v prostorách domova mládeže a školy, tak i v širším regionálním prostředí. V koordinaci s pedagogickými pracovníky školy je žákům zajištěn také prostor a podpora pro jejich přípravu na vyučování. Řízení domova mládeže je svěřeno vedoucí vychovatelce, která koordinuje jeho činnost a zajišťuje komunikaci s pedagogy školy i zákonnými zástupci nezletilých žáků. Činnost domova mládeže vychází z plánování a její realizace je průběžně sledována a vyhodnocována.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Škola sleduje a vyhodnocuje výsledky vzdělávání žáků prostřednictvím běžných interních evaluačních nástrojů založených na soustavném pedagogickém pozorování a využívání různých forem ústního i písemného ověřování znalostí. Ve vybraných vyučovacích předmětech pravidelně zařazuje písemné práce většího rozsahu, které umožňují porovnávání dosažených výsledků s očekávanými výstupy školních vzdělávacích programů a sledování pokroku žáků v delším časovém horizontu.

Vyhodnocování těchto prací však probíhá převážně na obecné úrovni tříd bez následného přijímání konkrétních opatření zaměřených na snižování chybovosti a cílené zlepšování úrovně osvojování vzdělávacího obsahu. Hodnocení tak často postrádá hlubší analytický charakter a není systematicky zaměřeno na identifikaci konkrétních problémových oblastí. Škola proto nemá k dispozici podrobnější přehled o typech úloh či jevech, které žákům činí největší obtíže, což omezuje možnosti cíleně nastavovat podporu jejich úspěšnosti, včetně úprav vzdělávacího obsahu, zkvalitňování metod a forem výuky a uplatňování individuální podpory. Nedostatečně rozvinutá analytická práce s výsledky interní evaluace se negativně projevuje zejména ve vyučovacích předmětech společné části maturitní zkoušky, kde by systematické vyhodnocování výsledků mohlo významně přispět ke zlepšení vzdělávacích výsledků žáků.

Škola se v minulosti zapojila do výběrového zjišťování výsledků vzdělávání organizovaného Českou školní inspekcí, v němž žáci dosahovali slabých výsledků ve srovnání s celorepublikovým průměrem. Poslední takové testování však proběhlo ve školním roce 2022/2023. Srovnávací informace o výsledcích vzdělávání tak škola aktuálně získává především z výsledků žáků ve společné části maturitní zkoušky, jiné možnosti pravidelného porovnávání dosažených výsledků s jinými školami však aktuálně nevyužívá.

Celkové výsledky vzdělávání jednotlivců i tříd jsou pravidelně projednávány na jednáních pedagogické rady. Záznamy z těchto jednání se však zaměřují převážně na statistické vyhodnocení prospěchu, chování a absence žáků, bez hlubší analýzy dosažených výsledků a bez formulace konkrétních pedagogických opatření. Není tak věnována dostatečná pozornost systematickému vyhodnocování účinnosti poskytované podpory jednotlivým žákům ani sledování jejich vzdělávacího pokroku. Škola si tím dlouhodobě nevytváří

podmínky pro účinnou zpětnou vazbu ani pro průběžné hodnocení dopadu přijímaných opatření na výsledky vzdělávání žáků. Předmětové komise se scházejí pravidelně, jejich činnost je však zaměřena především na organizační a provozní záležitosti, zatímco menší pozornost je věnována metodickému vedení, sdílení zkušeností z výuky a společnému vyhodnocování výsledků vzdělávání žáků. V jejich činnosti je patrný prostor pro efektivnější využití jejich potenciálu zejména v oblasti sjednocování požadavků na žáky, tvorby společných hodnotících nástrojů a přijímání konkrétních opatření vedoucích ke zlepšování výsledků vzdělávání žáků.

V hodnoceném období tří uzavřených školních roků nedošlo ke zhoršení celkového prospěchu žáků. Na konci klasifikačního období byl zaznamenán mírně se zlepšující trend průměrného prospěchu – z hodnoty 2,58 ve školním roce 2022/2023 na 2,39 ve školním roce 2024/2025. Z celkového počtu žáků prospělo s vyznamenáním přibližně 4,5 % a v průměru 12,3 % žáků neprospělo. Nejčastějšími vyučovacími předměty, ze kterých byli žáci hodnoceni „nedostatečnou“, byly Matematika, Český jazyk a literatura a některé odborné předměty. Přestože škola dosahuje z hlediska celkového prospěchu statisticky příznivějších výsledků, nadále přetrvává vyšší počet žáků ohrožených školní neúspěšností, tedy těch, kteří jsou hodnoceni jednou nebo více „dostatečnými“. Těm žákům, kteří neprospěli nejvýše ze dvou povinných vyučovacích předmětů, škola umožnila vykonat opravné zkoušky. Jejich průběh zaznamenala do příslušných protokolů, avšak některé z nich byly málo průkazné a nedostatečně dokládaly výslednou klasifikaci zkoušky. V některých případech nebyly v protokolech zaznamenány ani stručné odpovědi žáků na ústně položené otázky, u několika písemných zkoušek navíc nebyla přiložena kritéria pro stanovení celkového hodnocení práce žáka.

Škola při hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z pravidel stanovených ve školním řádu. V případě jejich porušení ukládá žákům odpovídající kázeňská opatření nebo hodnotí jejich chování sníženým stupněm na vysvědčení. Kromě toho využívá i nástroje pozitivní motivace, zejména pochvaly a ocenění úspěšných žáků. V uvedeném dokumentu však dosud nebyla stanovena kritéria pro různé váhy klasifikačních stupňů, které škola využívá při výpočtu váženého aritmetického průměru prospěchu.

Škola má zpracované strategie pro předcházení školní neúspěšnosti žáků, jejich uplatňování v praxi však není dostatečně efektivní. Žáky ohrožené školním neúspěchem škola identifikuje a eviduje, ne vždy však na tato zjištění navazuje systematické plánování a realizace konkrétních opatření ke zlepšení jejich vzdělávacích výsledků. Poskytovaná podpora, zejména formou doučování a individuálních konzultací, není vždy využívána všemi žáky, kteří ji potřebují, a současně není vždy dostatečně provázána s jejich konkrétními vzdělávacími potřebami; její účinnost navíc není systematicky vyhodnocována.

Pozitivem je, že škola podporuje rozvoj odborných kompetencí žáků prostřednictvím jejich zapojení do odborných soutěží, středoškolské odborné činnosti a účasti v místních i nadnárodních projektech. Tyto aktivity vytvářejí prostor pro uplatnění teoretických znalostí v praxi, rozvoj samostatné práce s informacemi i prezentaci výsledků v širším odborném prostředí a přispívají k posilování motivace zapojených žáků.

Při inspekční činnosti byly analyzovány výsledky žáků v oborech vzdělání Informační technologie, Elektrotechnika a Mechanik elektrotechnik ve společné a profilové části maturitní zkoušky v jarním a podzimním zkušebním období let 2023 až 2025. Pozornost byla zaměřena na tzv. hrubou neúspěšnost prvomaturantů, která vypovídá o tom, jak velká část žáků z celkového počtu přihlášených k maturitní zkoušce byla neúspěšná. Nejslabšího výsledku ve společné části maturitní zkoušky dosáhla škola v oboru Elektrotechnika v roce 2024, kdy hrubá neúspěšnost meziročně vzrostla ze 7 % na 40 %. V roce 2025 došlo

ke zlepšení a poklesu na 19 %. V oboru vzdělání Mechanik elektrotechnik hrubá neúspěšnost meziročně vzrostla z 18 % na 20 % v roce 2025. V oboru vzdělání Informační technologie měla hrubá neúspěšnost kolísavou tendenci – v roce 2023 činila 11 %, v roce 2024 vzrostla na 18 % a v roce 2025 opět klesla na 11 %. Při porovnání s průměrnými výsledky dané skupiny oborů v rámci České republiky bylo zjištěno, že v oborech vzdělání Elektrotechnika a Mechanik elektrotechnik dosahovala škola ve společné části maturitní zkoušky horších výsledků, a to v roce 2024 a 2025. Nejvyšší neúspěšnosti dosahovali žáci ve zkušebních předmětech Matematika a Český jazyk a literatura. Tento vývoj poukazuje na nevyrovnanou úspěšnost žáků, kterou je nutné systematicky sledovat a pravidelně vyhodnocovat. Také v profilové části maturitní zkoušky vykazovaly výsledky žáků ve sledovaném období kolísavou úroveň a přijatá opatření se neprojevila výraznějším zlepšením výsledků žáků. Z výsledků je patrné, že školou přijatá opatření ke zlepšení výsledků vzdělávání žáků ve společné i profilové části maturitní zkoušky zatím nejsou dostatečně účinná.

Podíl žáků, kteří nedokončili vzdělávání v maturitních oborech (včetně maturitní zkoušky), vzhledem k počtu žáků evidovaných v daném ročníku činil 31 % v roce 2023, 53 % v roce 2024 a 28 % v roce 2025. Tento ukazatel má kolísavý charakter, přičemž výrazné zhoršení v roce 2024 představuje riziko pro úspěšnost žáků ve vzdělávání a souvisí s celkově nižší úspěšností žáků při ukončování vzdělávání.

Ve sledovaném období došlo k výraznému nárůstu neúspěšnosti žáků u závěrečné zkoušky v řádném termínu, a to z 13 % v roce 2023 na 42 % v roce 2024 a 46 % v roce 2025. Tento nepříznivý vývoj poukazuje na zvýšenou míru neúspěšnosti žáků oboru vzdělání Elektrikář a vyžaduje přijetí účinnějších opatření ke zlepšení jejich výsledků.

Rozbor výsledků žáků u maturitní a závěrečné zkoušky vedení školy zpracovává formou souhrnných přehledů a sumarizací výsledků. Na základě těchto přehledů se vedení školy zabývá příčinami neúspěšnosti žáků a přijímá opatření ke zlepšení výsledků vzdělávání, zejména formou doučování, individuálních konzultací a částečných úprav v organizaci vzdělávání. Tato opatření reagují na proměnlivé výsledky žáků u maturitní zkoušky a závěrečné zkoušky, které poukazují na rozdílnou úroveň připravenosti žáků a potřebu podrobnější analýzy výsledků v jednotlivých zkušebních předmětech. Analýza výsledků však není prováděna v dostatečné hloubce a škola systematicky nevyhodnocuje výsledky maturitní a závěrečné zkoušky také ve vztahu k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami, a nemá tak vytvořenu dostatečnou zpětnou vazbu o jejich úspěšnosti při ukončování vzdělávání.

Školní poradenské pracoviště je tvořeno výchovnou poradkyní, školní metodičkou prevence a školní psycholožkou. V rámci své činnosti se pravidelně setkávají a ve spolupráci s vedením školy operativně konzultují aktuální situace týkající se vzdělávacích potřeb žáků. V oblasti podpory žáků se speciálními vzdělávacími potřebami zajišťuje škola realizaci podpůrných opatření vycházejících z doporučení školských poradenských zařízení i školních podpůrných opatření prvního stupně. Přenos informací směrem k pedagogickým pracovníkům však není dostatečně funkční. Doporučení školských poradenských zařízení jsou zpracovávána do zjednodušené podoby, která neumožňuje vždy zaznamenat všechny konkrétní a pro pedagogy prakticky využitelné informace, což se následně promítá do nedostatečné individualizace a diferenciací výuky. Kontrola uplatňování podpůrných opatření ve výuce je realizována pouze v omezeném rozsahu a nevede k systematickému vyhodnocování jejich účinnosti ani k přijímání navazujících opatření. Metodická podpora pedagogických pracovníků v oblasti práce se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami není dostatečně rozvinutá. Činnost školní psycholožky je zaměřena převážně na individuální

práci se žáky, její zapojení do širšího dění školy a spolupráce s pedagogickými pracovníky je však, především časově, omezena. Preventivní a intervenční působení na úrovni třídních kolektivů není realizováno v potřebném rozsahu, což se projevuje i nižší mírou systematického sledování klimatu tříd.

V oblasti prevence rizikového chování škola aktivně přistupuje k řešení vzniklých problémů, které jsou zachycovány již v počátečních fázích a řešeny ve spolupráci se žáky a jejich zákonnými zástupci. Preventivní program je realizován především prostřednictvím výuky společenskovedních předmětů a doplňován aktivitami externích subjektů, jeho realizace však není dostatečně koncepčně řízena ani systematicky vyhodnocována. Omezená pozornost je věnována také prevenci školní neúspěšnosti, která není cíleně analyzována ani systematicky rozvíjena; příslušné strategické dokumenty nejsou aktivně využívány jako nástroj řízení a nejsou průběžně aktualizovány v návaznosti na potřeby žáků a výsledky vzdělávání. Adaptační aktivity pro žáky prvních ročníků jsou realizovány za účasti třídních učitelů a vyučujících tělesné výchovy, jejich zaměření je však více orientováno na sportovní činnosti a méně na cílenou podporu vztahů ve vznikajících třídních kolektivech; školní poradenské pracoviště se na jejich realizaci nepodílí.

Informace o rozsahu a specifikaci služeb školního poradenského pracoviště společně s kontaktními údaji na jeho pracovníky byly v době inspekční činnosti žákům dostupné, a to publikováním v prostorách školy a na školních webových stránkách. Ke svým problémům se mohou žáci vyjadřovat přímo při osobním kontaktu s pedagogy, prostřednictvím žákovského parlamentu nebo schránky důvěry. Součástí činnosti školního poradenského pracoviště je také kariérové poradenství směřující k přechodu žáků na další stupeň vzdělávání. Škola získává informace o úspěšnosti svých absolventů v navazujícím vzdělávání, zejména prostřednictvím cílených dotazníkových šetření; tyto poznatky jsou následně využívány mimo jiné k motivaci současných žáků, například formou setkání či besed s absolventy.

Závěry

Vývoj školy

- Opatření přijatá k odstranění nedostatků zjištěných při inspekční činnosti ve školním roce 2022/2023 byla realizována pouze částečně. Přetrvávají nedostatky zejména v oblasti využívání forem a metod výuky, reflexe a sebereflexe výuky, podpory žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků ohrožených školní neúspěšností a žáků nadaných, stejně jako v oblasti metodické podpory pedagogických pracovníků ze strany školního poradenského pracoviště.
- Škole se aktuálně nedaří přijímat dostatečně účinná opatření vedoucí ke zlepšení výsledků žáků při ukončování vzdělávání maturitní i závěrečnou zkouškou.
- Školní poradenské pracoviště bylo rozšířeno o pozici školní psychologky.

Silné stránky

- Rozvinutá spolupráce s externími partnery a školami obdobného zaměření a aktivní zapojení školy do profesních a oborových organizací podporují aktuálnost a praktickou orientaci vzdělávání i aktivní zapojování žáků do soutěží a projektů na národní i mezinárodní úrovni. (1.5)

- Velmi dobré materiálně-technické zázemí pro odborné vzdělávání, včetně moderně vybavených pracovišť a specializovaných prostor, podporující výuku v perspektivních oblastech, zejména v oblasti fotovoltaiky a elektromobility. (2.4)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Slabé stránky (oblasti ke zlepšení)

- Omezená pestrost a účinnost využívaných metod a forem výuky s převahou frontálního způsobu práce, vedoucí k pasivní roli žáků a nedostatečnému rozvoji jejich samostatného uvažování, komunikačních a vyšších kognitivních dovedností. (4.2)
- Nízká míra uplatňování diferenciací výuky a zohledňování individuálních vzdělávacích potřeb žáků, včetně žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, spolu s omezeným využíváním formativního hodnocení, sebehodnocení a vzájemného hodnocení jako nástrojů rozvoje učebních dovedností a odpovědnosti žáků za vlastní vzdělávání. (4.3)
- Nedostatečná analýza dat získaných z interní evaluace výsledků vzdělávání žáků a jejich omezené využívání pro zlepšování vzdělávacího procesu. (5.1)
- Škola dosahuje ve společné i profilové části maturitní zkoušky horších výsledků ve srovnání s průměrem dané skupiny oborů v rámci České republiky. (5.2)
- Škola neprovádí systematickou analýzu příčin neúspěšnosti žáků a nepřijímá efektivní opatření k jejich zlepšení. Škole se částečně daří zavádět účinná opatření ke zlepšení výsledků žáků u maturitní a závěrečné zkoušky. (5.4)
- Nedostatečně funkční přenos informací o podpůrných opatřeních a metodická podpora pedagogických pracovníků ze strany školního poradenského pracoviště. (6.2)

Číselné označení odkazuje na kód kritéria v příslušné modifikaci. Znění kritéria je dostupné na adrese: kriteria.csicr.cz

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- Posílit efektivní přenos a důslednou implementaci přijatých opatření ze strany vedení školy směrem k předmětovým komisím a jednotlivým vyučujícím.
- Rozšířit vzájemné hospitace mezi učiteli napříč obory vzdělání, zejména mezi teoretickým a odborným vzděláváním včetně odborného výcviku, s cílem podpořit provázanost výuky a přenos efektivních pedagogických postupů, především směrem k pedagogickému rozvoji vyučujících odborníků z praxe.
- V rámci hospitační činnosti posílit systematickou kontrolu poskytování podpůrných opatření žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a celkově posílit následnou kontrolu a vyhodnocování účinnosti opatření navrhovaných na základě hospitační činnosti.
- Zkvalitnit přenos informací o podpůrných opatřeních a posílit metodickou podporu pedagogických pracovníků v oblasti práce se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.
- Rozšířit využívání aktivizujících výukových metod směřujících k většímu zapojení žáků do procesu učení a rozvoji jejich samostatného uvažování.
- Zařazovat a efektivně organizovat kooperativní formy práce s důrazem na jasné vymezení rolí a odpovědnosti žáků za společný výsledek.

- Zaměřit výuku na řešení komplexnějších úloh podporujících rozvoj kritického myšlení, argumentace a aplikace poznatků v širších souvislostech.
- Využívat digitální technologie ve výuce interaktivním způsobem s cílem podpořit aktivní učení žáků.
- Rozšířit využívání formativního hodnocení včetně podpory sebehodnocení a vzájemného hodnocení žáků s cílem posílit jejich odpovědnost za vlastní učení.
- Zkvalitnit poskytovanou zpětnou vazbu směrem k podpoře procesu učení a práce s chybou a současně věnovat větší pozornost efektivnímu vedení závěrů vyučovacích hodin zaměřených na aktivní reflexi učení ze strany žáků.
- Ve výuce matematiky vytvářet dostatečný prostor pro samostatné uvažování žáků, vysvětlování a obhajobu zvolených postupů. Současně zaměřit výuku i zpětnou vazbu na porozumění postupům řešení a systematickou práci s chybou jako nástrojem učení, s cílem zvýšit úspěšnost žáků při maturitní zkoušce.
- Zvážit posílení hodinové dotace v učebním plánu u vybraných předmětů maturitní zkoušky formou povinně volitelných vyučovacích předmětů charakteru seminářů zaměřených na systematickou přípravu žáků k maturitní zkoušce.
- Zefektivnit systém práce s výsledky vzdělávání žáků, zejména ve vztahu k maturitní a závěrečné zkoušce, včetně systematické analýzy jejich příčin, cíleného zaměření hospitační činnosti a důsledného vyhodnocování a implementace přijatých opatření do pedagogické praxe.
- Zefektivnit činnost pedagogické rady a předmětových komisí směrem k systematické analýze výsledků vzdělávání žáků, přijímání konkrétních opatření a jejich následnému vyhodnocování, včetně využívání externích nástrojů pro srovnání výsledků.
- Nastavit jednotná pravidla pro hodnocení písemných prací žáků a zkvalitnit vedení dokumentace související s komisionálními zkouškami.
- Sjednotit zásady pro přiřazování váhy klasifikačním stupňům u jednotlivých typů zkoušek napříč předmětovými komisemi a zakotvit je ve školním řádu.
- Zefektivnit využívání strategie předcházení školní neúspěšnosti žáků jako aktivního nástroje řízení, včetně systematického zjišťování příčin neúspěchu, sjednocení postupů pedagogických pracovníků a průběžného vyhodnocování její účinnosti.
- Zavést systematické vyhodnocování úspěšnosti žáků se speciálními vzdělávacími potřebami při ukončování vzdělávání a přijímat účinná opatření ke snížení jejich neúspěšnosti.
- Zvážit vytvoření vhodné platformy pro systematické zapojení zákonných zástupců do života školy.

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá řediteli školy ve lhůtě do 30 dnů od marného uplynutí lhůty pro podání připomínek k obsahu inspekční zprávy, resp. od doručení stanoviska k připomínkám, přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných inspekční činností. Tyto nedostatky jsou formulovány v části slabé stránky (oblasti ke zlepšení). Ve stejné lhůtě písemně informujte Českou školní inspekci, jaká byla přijata opatření, a to prostřednictvím datové schránky (g7zais9).

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Výpis z rejstříku škol a školských zařízení o právnické osobě s názvem Střední škola elektrotechnická, Lipník nad Bečvou, Tyršova 781, ze dne 16. 3. 2026
2. Dokumentace školy podle § 28 odst. 1 školského zákona za školní roky 2022/2023 až 2025/2026 vedená k termínu inspekční činnosti
3. Informační elektronický systém školy a školní matrika, k termínu inspekční činnosti
4. Plán rozvoje školy na období let 2025 až 2027, ze dne 30. 12. 2024
5. Plnění plánu rozvoje školy za období let 2022-2024, ze dne 26. 12. 2024
6. Přehledy prospěchu školy a tříd, školní roky 2022/2023 až 2025/2026
7. Výsledky maturitní zkoušky a závěrečné zkoušky, roky 2023, 2024 a 2025
8. Evaluační zprávy k maturitní generálce, školní roky 2022/2023 až 2024/2025
9. Písemné práce žáků z českého jazyka a literatury, matematiky a anglického jazyka, školní rok 2024/2025, namátkový výběr
10. Práce žáků – Středoškolská odborná činnost, školní rok 2024/2025, namátkový výběr
11. Protokoly o komisionální zkoušce (druh zkoušky: opravná), školní rok 2024/2025
12. Složky: Hospitační a kontrolní činnost, školní roky 2023/2024 až 2025/2026, k termínu inspekční činnosti
13. Složky: Zápisy z jednání a zprávy předmětových komisí školy, školní roky 2022/2023 až 2025/2026, k termínu inspekční činnosti
14. Složky: Zápisy z porad vedení školy, školní roky 2022/2023 až 2025/2026, k termínu inspekční činnosti
15. Souhrnná dokumentace školního poradenského pracoviště, školní roky 2023/2024 až 2025/2026, k termínu inspekční činnosti
16. Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a odborného rozvoje nepedagogických pracovníků, školní rok 2025/2026, ze dne 1. 10. 2025
17. Doklady vztahující se k oblasti školního stravování, k bezpečnosti a ochraně zdraví žáků a k personálním a finančním podmínkám školy, k termínu inspekční činnosti
18. Inspekční zpráva, čj. ČŠIM-1110/22-M, ze dne 2. 12. 2022
19. Opatření k prevenci nedostatků zjištěných při inspekční činnosti, ze dne 20. 12. 2022
20. Zápis jednání s ředitelem školy, ze dne 18. 3. 2026
21. Webové stránky školy, www.sse-lipniknb.cz, vedené k termínu inspekční činnosti

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete prostřednictvím datové schránky (g7zais9), a to k rukám ředitele inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole nebo školském zařízení, jichž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je inspekční zpráva zveřejněna v Registru inspekčních zpráv na webových stránkách České školní inspekce www.csicr.cz.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Věra Havelková, školní inspektorka, vedoucí inspekčního týmu

RNDr. Josef Husárek, Ph.D., školní inspektor

Mgr. Věra Krakovská, školní inspektorka

Mgr. David Náhlík, školní inspektor

Ing. Eva Stachová, kontrolní pracovnice

15. 4. 2026